

KULTUR

KRITIK | DEBAT | NAVNE

27-årige Caspar Eric debuterer på torsdag med digtsamlingen '7/11', som skriver sig lige ind i den unge generations liv på Facebook, Twitter og Instagram. En række selfies på tryk, som sætter ord på hans generation.

BØGER

Mere end tre millioner danskere er på Facebook, og mange af dem logger sig ind på deres private profiler hver dag. Efterhånden har de åbnet den kendte, blå side så tit, at de ikke længere ser rutinespørgsmålet allerøverst på siden.

Hvad har du på hjerte? Sådan spørger Facebook på den linje, hvor folk skriver, hvad de har fået til aften, eller hvad de mener om statsministeren.

27-årige Caspar Eric er en af dem, der konstant er på enten Twitter, Instagram eller Facebook, og på torsdag udkommer hans debutdigte i samlingen '7/11'.

Det er digte, som er et ekko af den moderne verden, hvor unge mennesker kæmper med at få fodfæste og ofte drømmer om at være noget andet, end de er; måske Ryan Gosling-figuren i filmen 'Drive', eller en mand, der engang har mødt Kanye West og i det mindste kæmper for at blive en person, der anses for at være så voksen, at banken lader ham få et rigtigt dankort og ikke bare ungdomsudgaven, man ikke kan lave overtræk på.

Det er denne virkelighed, den debuterende digter kredser om i '7/11'. »Min bog er et svar på det, som Facebook spørger om. Hvad har du på hjerte?«, siger Caspar Eric.

Hans digte er en slags skrevne *selfies*, som i en række sceniske klip fortæller om, hvad der foregår i hovedet på en ung mand, hvis liv er fyldt med popkulturens film og musik, Instagram-fotos og stoffer som *mdma*, når han da ikke lige har smerteligt ondt i livet, fordi kærligheden er kørt i grøften.

Det oprindelige brændstof for Caspar Erics digte har været det, han selv kalder et *break-up*, men jo mere han har skrevet, jo mere har han været interesseret i at undersøge, om det er muligt at skrive digte på en ny måde. Digte med scener fra hans eget liv. En del af inspirationen har han fundet hos digterkolleger som norske Audun Mortensen og amerikanske Tao Lin. Her fremlægges verden dokumentarisk og konstaterende. Ikke noget med højstemt melankoli eller svært afkodelige metaforer for det, som måske bare er trangen til at sutte lidt på sin egen ulykke eller drømmen om at knalde ekskæresten i røven.

»Jo mere jeg skrev om mig selv, jo mere blev jeg interesseret i umuligheden af at gengive, hvem man selv er. At man aldrig kan være præcis nok, fordi verden når at ændre sig, allerede før jeg er færdig med at skrive. Bogen er en fastfrysning i tid, som vil være uddateret, allerede når bogen udkommer«, siger Caspar Eric.

Midtvejs i et af digtene er han på stoffer og mildt sagt ikke fastfrosset, snarere flydende:

»... fuck jeg har det vildt nu tænker jeg / og tænker hvem fuck er jeg / og tænker jeg tænkte lige hvem fuck er jeg / og tænker jeg er mr. smith / jeg er reebok-miget der sprækker / jeg er andrea fuentealba /

jeg er den med for mange følelser / til at være en person / jeg er narcissus poeticus ...«

For altid forandret

Umuligheden af at beskrive et liv fyldestgørende kan ses helt ned i den måde, digtsamlingen fremstår på.

På flappen af debutbogen møder man et billede af digteren med langt lyst hår til skuldrene, men da han fredag åbner døren til bofællesskabets lejlighed på Nørre-

brogade i København, er det en kortklippet, mørkhåret ung mand, der tager imod. Allerede før bogen udkommer, er verden forandret. Og den forandrer sig hele tiden.

Af samme grund har han ønsket, at bogens titel både skulle være en dato, et øjebliksbillede, og et billede af nutiden i form af butikskæden 7-Eleven. Og associationen til 9/11 har han skrevet ind som en form for ekstrap materiale bag i bogen, som på mikroniveau i form af et afbrudt

kærlighedsforhold viser, at også her er verden for altid forandret.

Caspar Eric er helt på det rene med, at bogen kan ligne bekendelseslitteratur og traditionelle digte om et jeg, der kæmper for at orientere sig i verden. Alligevel synes han, bogen er anderledes. At den er politisk ved at fokusere på det nære i stedet for krig og global opvarmning.

»Jeg tænker også, at relationen mellem jeg og du er meget politisk. I digtsamlingen er der en scene, hvor personen læg-

FRAGMENTERET. Den litteraturstuderende Caspar Eric debuterer som digter i hælene på nye navne som Yahya Hassan, Asta Olivia Nordenhof og Theis Ørntoft. Han er en ren stemme for den evigt opdaterende generation, som lever livet på sociale medier som Facebook, Twitter og Instagram. Foto: Peter Klint

ger en diktafon op på bordet og siger: 'Se, hvor meget jeg lyver, når jeg fortæller de samme historier igen og igen i flere versioner om, hvem jeg er'. Det er en parafrasering af en af pointerne i Judith Butlers bog 'Giving An Account of Oneself', som for mig handler om etisk ansvar. At jeg også er du. Når man beskriver den anden, er det altid ens eget billede af den anden, man beskriver«, siger digteren.

Han ser også sin digtsamling som politisk på den måde, at den gør op med, hvordan man i dag kan skrive poesi.

»Jeg skriver bare disse scener, som ikke er smukke på den måde, digte traditionelt er smukke på, og bogen handler også om Facebook og popkulturelle referencer, som det tidligere har været *bad taste* at skrive om, men som nu er kommet mere og mere frem«.

På det seneste har vi set flere markante, unge digtere. Yahya Hassan, Asta Olivia Nordenhof og Theis Ørntoft. Er det nemmere at fange den flimrende nutid i digte?

»Jeg tror ikke, man vælger at skrive digte, og jeg kunne for eksempel ikke skrive prosa og sige det samme som i mine digte. Måske er det, fordi mange ikke har lyst til at udtrykke sig på den måde, som romanen gør. I digtene kan man få lov til at være i tvivl«.

Det bliver så et fravalg af romanen som en litterær form, der kan forklare verden?

»Det er i hvert fald en mistillid til at skulle sige noget, som er dogmatisk. I digtene kan man sige, at jeg ved sgu heller ikke noget, men nu siger jeg det alligevel«.

Slave af de andres blik

Caspar Eric har skrevet sine digte i løbet af de seneste par år, nogenlunde samtidig med at Yahya Hassan, Theis Ørntoft og Asta Olivia Nordenhof har skrevet digtene til deres digtsamlinger, og det er også her, han føler en form for slægtskab.

»Man kan vel sige, at jeg ligesom Theis Ørntoft også er 'en slave for omverdenens blik', og at min bog ligesom Asta Olivia nægter at være smuk på en bestemt måde. Poesi kan jo være mange ting. Det kan være en beskrivelse af at gå ned i Fakta uden at have penge. Poesi kan være noget, folk skriver på Facebook og Twitter. Her sidder folk jo og laver litteratur. Måske kalder de det bare statusopdateringer og ikke poesi, men som jeg ser det, er der ved at ske det samme med litteraturen, som skete med fotografiet, da alle fik digital kamera. Grænsen mellem amatører og professionelle rykkede sig«, siger Caspar Eric.

Som rutineret bruger af sociale medier og næsten færdiguddannet magister i litteraturvidenskab ved han selvfølgelig godt, at folks tekster kan være ubehjælpssomme eller direkte dårlige, ligesom det ikke er alle, der bliver fotograferet af at få et kamera i hånden.

»Folk tænker nok ikke på sig selv som poeter, men der er jo noget ved den måde, vi bliver bedt om at fremstille et billede af os selv på Facebook, der er meget lig den måde, man laver poesi på«.

De sociale medier sætter vel også aftryk på, hvordan digte bliver skrevet i dag?

»Ja, et kæmpestort aftryk. Derfor siger jeg også, at det er helt umuligt at fremstille, hvem jeg er. Jeg er hele tiden ude af sync. Det samme gælder, når folk skriver på Facebook, at de laver kaffe. Nej, medmindre de står med en smartphone, så sidder de lige der og skriver om, at de laver kaffe. Alt det, de skriver om i nutid, er allerede datid. Det er en konstrueret nutid. Ligesom min bog«, siger Caspar Eric.

Og det hedder han faktisk Caspar Eric. Han hedder også Christensen, men ligesom i digtene får man kun et udsnit af virkeligheden. En af grundene er, som han selv påpeger, »at der jo allerede findes én Casper Christensen«.

carsten.andersen@pol.dk

Læs anmeldelse af '7/11' i torsdagens udgave af Politiken

STORSTRØMS KAMMERENSEMBLE PRÆSENTERER:

SOMMERMUSIK PÅ FUGLSANG

20.-24. AUGUST 2014

DET FEMININE

5 INTENSIVE DAGE: KAMMERMUSIK, FOREDRAG, KULTUR, FORDYBELSE M.M.

HERREGÅRDSOPHOLD • kr. 1.400,- pr overnatning • kr. 4.400,- for hele perioden • dagskort kr. 425,- • enkeltkoncerter kr. 90,- • åbningskoncert kr. 100,- • Se flere informationer på www.chamberplayers.dk eller kontakt os

STORSTRØMS KAMMERENSEMBLE • NYSTEDVEJ 73 • FUGLSANG HERREGÅRD • 4891 TOREBY L • TLF.: 5487 4448 • MAIL: INFO@CHAMBERPLAYERS.DK